

[Mail](#)

[Centrum.cz](#)

[Atlas.cz](#)

[Aktuálně.cz](#)

[Žena.cz](#)

[Bleskově.cz](#)

[Stahuj.cz](#)

[Najisto.cz](#)

[Amplion.cz](#)

[Více](#)

Aktuálně.cz

Voyeury okouzlil sado-masochismus Petry von Kant

18:47 | 3.11.2012 | Brigita Zemen

Recenze - Jeden vousatý divadelní vtíp říká, že divadlo se dělá dobře, špatně a v Brně. Možná by ale po těch letech stálo za to jej poněkud upravit na - divadlo se dělá špatně, dobře a v Německu.

Zahajovací představení sedmnáctého ročníku Pražského divadelního festivalu německého jazyka totiž opět českému publiku dokázalo, že co se divadla týče, jsou naši západní sousedé zkrátka stále zhruba "o parník" před námi.

Čtěte také

Kdo se směje naposled? Lesby, Karkulka a Wagner ve 3D

Letošním zahajovacím představením se stala inscenace mnichovského Residenztheater Hořké slzy Petry von Kant, zřejmě nejznámějšího textu německého dramatika Reinera Wernera Fassbindera.

Režie se ujal Rakušan Martin Kušej, který je od loňské sezóny intendantem mnichovského státního divadla a se svým rukopisem, jehož těžištěm je uchopování dramatických textů jako výlučně současných témat, se stává nelehko stravitelným dokonce i pro otrlé německé publikum.

Důvodem, proč si Kušej vybral zrovna tuto Fassbinderovu hru, kterou sám autor zfilmoval, je podle něj fakt, že nikdo nedokáže popsat souvislosti lásky, spletených mezilidských vztahů a peněz tak, jako právě Fassbinder.

Kušej uchopuje příběh o návrháře Petře von Kant a jejích osudových ženách jako fatální sado-masochistický svět, ze kterého je nemožné odejít. Bylo by mylné se domnívat, že ženy jsou zde křehkými oběťmi emocí a nenaplněné touhy, přestože tyto dvě věci příběhu rozhodně nechybí. Stejně jako Fassbinder, vidí v ženách bytosti, které přispívají k rozkladu tak jako muži. Přesto však hlavní postavou muž není, i když je tato hra pro Fassbindera v mnoha ohledech autobiografická.

Na střepech líháme, na střepech vstáváme

Vzhledem ke složitosti scény je inscenace představována v jednom z barrandovských filmových ateliérů, což

je již samo o sobě netradičním divadelním zážitkem.

Co je ale na scénografii Anette Murschetz tak jedinečného? Především se jedná o uzavřenou variaci na scénickou arénu. V prostoru barrandovského ateliéru č.2 vyrostla zevnitř bílá - vně černá místnost, z níž jako by nebylo úniku. Vysoké stěny mají po celé své délce okna, a z pohledu diváků se tak hraje v jakémsi akváriu - herec je oddělen průhlednými plastovými deskami, není v přímém kontaktu s divákem, jeho hlas je přenášen mikrofonem do reproduktorů. A diváci jsou umístěni kolem všech čtyř stran místnosti.

Běžné divadelní sledování se použitím tohoto typu scény mění na určitou formu voyeurismu. Divák vidí situace, které se v normálním světě odehrávají za zavřenými dveřmi. To by na divadle samo o sobě nebylo tak neobvyklé, pokud bychom se ovšem nedívali oknem. Kušej tak v divákovi již od počátku vzbuzuje pocit, že to co uvidí je velmi intimní.

Anette Murschetz navíc podlahu scény pokryla stovkami čirých lahví (snad od šampaňského) v dokonale pravidelných rozestupech jedné od druhé. Ty se v průběhu představení rozkopávají, tříští na hromadu střepů, ve kterých ženy polehávají a zraňují se, aby nakonec zapadaly desítkami bílých matrací, ne náhodou připomínajícími vypořádanou celu v sanatoriu pro duševně choré.

BDSM mimo ložnici

Martin Kušej zjevně nemá ve zvyku mlžit kolem příběhových paralel, a proto dává divákovi od začátku představení jasně najevo, že vztahy mezi jednotlivými ženami, především Petrou a Karin a Petrou a Marlene, se budou pohybovat na poli dominantní a submisivní role. Ovšem to, co v životě bývá jenom sexuální libůstkou odehrávající se většinou v ložnici, se ve světě Petry von Kant stává každodenní realitou.

Úvodní scéna - po představení postavy Petry von Kant - je zběsilou stroboskopickou podívanou na Marlene, visící v latexovém bondage oblečku a Petrou. Pak už se Petřina pomocnice, zjevně milující svoji paní až za hrob, schová do černého pláště a věrně Petru neopouští na scéně po celou dobu představení, aniž by řekla jedno jediné slovo, nebo projevila emoci.

Oproti tomu je vztah Petry a její mladičké milenky Karin na první pohled vyvážený. Petra je rozumná a starší, uvádějící Karin do módního průmyslu, ochraňující a mateřská. Velmi záhy ale vychází najevo, že Karin drží v rukou oprať a svou partnerkou zdařile manipuluje tam, kam potřebuje.

Už tak dost komplikované vztahy dotvářejí a ještě více komplikují Petřina matka, dcera Gabrielle a dlouholetá kamarádka Sidonie.

Fyzično jako okno do nitra

Dokonalé je ztvárnění Petry von Kant, která přes svůj úspěch, talent a dominanci není schopna pocitů, pokud nejsou provázeny bolestí, zásluhou Bibiany Beglau, která byla za svůj herecký výkon nominována na cenu Herečka roku.

Beglau se celé dvě hodiny nehne z jeviště, chrlí ze sebe dlouhé proudy složitěho textu a přechází mezi emocemi dokonalými střihy. Hysterickou stránku Petry von Kant podtrhuje expresivními pohyby těla. Vytváří pokřivenou, nahrbenou a v silných pocitech se zmítající fyzickou paralelu k psychické stránce postavy. Výkon Bibiana Beglau je strhující a dechberoucí o to víc, že se jedná o její první hlavní roli na prknech mnichovského státního divadla. Přestože ostatní herečky jí vytvářejí prostředí dokonalé interakce a partnerského dialogu, Beglau jako by byla ještě o třídu nad nimi.

Režisér Kušej nepoužil ovšem fyzickou expresi psychického stavu pouze u Petry von Kant, pohyby a gesta ostatních žen, ať už je to Marlenina strnulá tvář, nebo Karin, lascivně se povalující mezi lahvemi, společně s kostýmy Heidi Hackl naprosto přesně dotvářejí komplexnost jednotlivých postav a jejich vzájemných vztahů. Není výjimkou, že postavy na sebe reagují nejprve fyzickou akcí a až potom slovem.

Martin Kušej je bezesporu dalším z velkých režisérů německého divadla, který i přes některé kontroverzní motivy své práce je právě tím, kdo tvoří zase jednu další éru divadelního vyjádření a vnímání. Nemůžeme než doufat, že nám jeho práce bude představována alespoň prostřednictvím dalších ročníků Pražského festivalu německy mluvícího divadla.

Pokud nejste tvrdošijnými zastánci klasické činohry, ale naopak vás oslovují současné, až experimentální texty a postupy, nenechte si inscenaci Hořké slzy Petry von Kant ujít. Šanci máte v sobotu 3. listopadu a v neděli 4. listopadu od 20:00 na Barrandově. Pak už jedině v Mnichově.

Reiner Werner Fassbinder: Hořké slzy Petry von Kant. Režie: Martin Kušej. Dramaturgie: Andreas Karlaganis. Scéna: Annette Murschetz. Kostýmy: Heidi Hackl. Hudba: Jan Faszbender. Hrají: Bibiana Beglau, Elizabeth Schwartz, Elisa Plüss, Michaela Steiger, Andrea Wenzl, Sophie von Kessel. Premiéra 12. března 2012 v Residenztheater v Mnichově

[Trailer "Die bitteren Tränen der Petra von Kant" from Residenztheater on Vimeo.](#)

Zprávy

Po superbouři zůstaly slzy. Tady jsou fotky plné emocí

Recepty

Vyzkoušejte recept: Křupavé vepřové plátečky s tzatziki

Televizní tipy

Dnes ve 20:35 na Prima Love: Báječný den

Finance

Ušetřete na dodávkách plynu až 3 500.- ročně

[Centrum.cz](#) | [Atlas.cz](#) 1999 – 2012 © centrum holdings [O nás](#) | [Všechny služby](#) | [Volná místa](#) | [Reklama](#) | [Pomoc firmám](#) | [Všeobecné podmínky](#) | [Nápověda](#)

Jakékoliv užití obsahu, včetně převzetí článků je bez souhlasu **centrum holdings** zapovězeno.